Un alt determinant al leadershipului

On Februarie 25, 2019

Exprimă-ți gândurile în termeni de imagini încât să evidențiezi legătura dintre ce te "ține" pe dinăuntru și ce se impune evaluării din exterior.

Mi-am descoperit pasiunea pentru scris în același fel în care pictorul își creează capodoperele: încercând să găsesc o cale de a comunica o viziune și de a o împărtăși unui public cât mai numeros. Negreșit, mi-am dat seama că eram "just an ordinary guy with nothing to lose", prizonierul unui destin boem, dar obsedat de ideea unui destin mare.

Desigur, pasiunii mele nu îi lipsea acea vibrație a conștiinței care mă conducea spre întâlnirea cu polul experienței subiective, nu îi lipsea privirea unui îndrăgostit de cărțile pline de înțelepciune, dar părea totuși să existe o anumită spațialitate între virtutea de a gândi prin cuvinte și slăbiciunea de a pune totul sub semnul înțelegerii.

Fapt din care reieșea o nevoie acută de a-mi articula o calitate superioară și sensibilă totodată: puterea de a reda ceea ce simțeam, și cu egală măiestrie să pătrund într-o realitate ocultată căreia să-i ofer conotații artistice puternice, mai apoi să fac din ea o capodoperă a gândirii creative, cheia cunoașterii universale.

O astfel de calitate putea fi o manifestare a conștiinței, a sincerității și onestității intelectuale, o continuă mărturisire menită să exprime nesiguranță, dar totodată uimire. În privința a ceea ce tindeam să portretizez, conștient de autonomia expresivă a mijloacelor formale de construire a mesajului, încă nu eram decis ce model să aleg.

Aș fi putut să fiu chiar eu centrul întregii creații ce urma să o folosesc drept argument esențial în definirea unei noi direcții de studiu al vizualului literar - trecut prin imaginarul unei minți complexe. În acest caz, cel mai probabil cititorii m-ar fi putut evalua drept prizonierul unui destin aparte, un Hamlet cu sabia în mână aflat în căutarea unui adevăr care transcende rațiunea omenească.

O altă viziune a aceluiași tablou sugerat de un artist este șansa unei experiențe de alteritate care te face să te simți fabulos într-o metafizică a revelației despre modul cum poate fi îmbunătățit omul și realitatea lui.

Ca să fiu mai mult decât eram, purtând de grijă gândirii și aducând-o astfel în esența ei, trebuia să-mi arăt disponibilitatea de a răspunde cerințelor de transparență ale unei călătorii în timp, în paginile unei cărți înălțătoare. Nimic nu e mai absurd decât să te recunoști învins de spațiul unei lumi care stă să se scunfunde, sau să guști victoria posibilității de a salva o lume pierdută.

Experimental, dacă ar fi fost să mă integrez în romanul "Numele Trandafirului" de Umberto Eco, probabil m-aș regăsi în personajul Adso din Melk, la sfârșitul lui 1327, care mărturisea la un moment dat:

"Mi-am dat seama cu timpul că ceea ce părea nesiguranță era în schimb numai curiozitate, pe care o credeam mai degrabă o înclinație a sufletului lacom, socotind că sufletul chibzuit nu trebuie să se hrănească cu așa ceva, înfruptându-se numai cu adevărul, care (gândeam) se cunoaște chiar de la început."

Artistul din mine încă se mai întreabă cu nedumerire: până unde pot să lungesc discuția despre artă, astfel încât textul să capete valențe de metaforă și cod vizionar, dar fără să mă satur de personajul surprins cu sinceritate în propria-mi realitate - a cărei valoare poate că va rămâne valabilă peste veacuri?

Leadership: Poți să-ți extinzi viziunea asupra sentimentelor și rațiunii care stau la baza performanței și evoluției tale, în virtutea unei conștiințe estetice care își este propriul obiect de cercetare?

Nu s-ar putea opri aici tot ceea ce am învățat să redau prin cuvinte, tot ce-am trăit, tot ce-am descoperit, tot ce-am dobândit în timp, pentru ca diversitatea formelor de expresie din artă să fie revelatoare în ceea ce privește lumea ideilor. Negreșit, trebuie să-mi plasez arta pe linia groasă a unor convingeri ce se doresc a avea ecou în lumina eternității.

Explicația este simplă: orice conversație poate facilita accesul la un nou mod de comunicare a mesajului declanșator de emoții care să fie în același timp cuvântul cheie al demersului de rațiune în alegerea semnificației acordate ineditului cu potențial de apreciere a distanței dintre text și ilustrație.

O conștiință estetică se evidențiază prin puterea creației a cărei temelie este relația dintre tine și modelul pe care îl alegi să te reprezinte în planul idealizării unei situații concrete de aplicare a teoriilor de inspirație. Ea devine un obiect de cercetare pentru dimensiunea personală atunci când se prezintă ca un procedeu de reflecție asupra realității pusă în slujba înfăptuirii unei noi forme de artă vizuală.

Totodată, mai sunt tentat să trag concluzia că o conștiință estetică este un dram de luciditate aplicat afectivității cu care impregnez oamenii, obiectele și faptele, cu o notă personală, conform unei cromatici și simbolistici vii, seducătoare, astfel încât să se producă senzația de plutire într-un ocean de sentimente, într-un univers plin de visare.

Leadership: Încerci să-ți creezi un crescendo al experienței de a fi pus în relație cu un personaj total diferit de tine, dar apropiat de acea autonomie a artei de a produce o cunoaștere alternativă mai amplă?

Privită dintr-un alt unghi, inspirația de care mă agăț tot mereu spre reconstruirea unui profil de perfecțiune cu reprezentare înaintea frumuseții unei figuri în ansamblul ei, este o formă de a-mi exersa răbdarea în așteptarea unui răspuns la apelul de plăsmuire a unei alte realități. Este o formă de a pune pe hârtie, pânză sau orice fel de material, gândurile, trăirile, preluarea unor momente de mare coincidență între două lumi: cea a pictorului și cea a scriitorului, perspectiva autorului și abordarea convingătoare și sensibilă a personajului cu care el se identifică.

Urmează apoi o mică schiță a desenului menit să amplifice printr-o simbolistică fascinantă viziunea unei ieșiri din timpul și spațiul real: viața și moartea. Două personalități își încheie conversația printr-o formulă extrem de sugestivă: arta este înregistrarea revelației de Sine a lui Dumnezeu către om.

"Nu mai avem înțelepciunea anticilor, s-a sfârșit vremea uriașilor" , spunea maestrul sticlar Nicola din Morimondo.

"Suntem pitici, dar pitici care stau pe umerii acelor uriași, iar în nimicnicia noastră izbutim uneori să vedem mai departe decât ei la orizont" , a încuviințat călugărul franciscan foarte învățat Guglielmo da Baskerville. (Numele Trandafirului)

A avea o conștiință estetică înseamnă să faci dovada unei viziuni inedite asupra artei, prin plasarea unor gânduri și revelații despre sine în completarea unui tablou în care culorile nu sunt așezate după legile firești ale faptului cotidian. Ci, ele urmează legea anti-naturalului într-un spațiu abstract în care se boltesc analogiile și se încrucișează cele mai variate direcții din desăvârșirea spiritului, din roadele spiritului lui Dumnezeu.

Punctul de pornire al cunoașterii cele mai înalte este reflectat de capacitatea de a te identifica atât de sublim cu emoțiile și gândurile unui personaj dintr-o carte impresionantă, să te pui total în pielea lui, deci acordându-i o importanță mai mare decât ți-o acorzi ție.

Un alt determinant al leadershipului este factorul "comparație" între tine și modelul pe care îl alegi să te reprezinte în planul idealizării unei situații concrete de aplicare a teoriilor de inspirație.

Vei putea mai ușor să gândești o imagine nouă despre tine dacă te inspiri din lumea celor care au traversat înaintea ta calea vieții trecând de la păcat la sfințenie, de la ignoranță la cunoaștere, de la experiență la înțelepciune.

Leadershipul este imaginea cu care te prezinți în fața unei lumi pe care ai avut prilejul să o cunoști de aproape, dar și de departe, din experiența personală și mai ales din înțelepciunea anticilor.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-alt-determinant-al-leadershipului.html